

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

IX. évfolyam 4. szám

2013. december

**Áldott karácsonyi
ünnepet
és sikerekben gazdag
új évet kívánunk!**

Kacsó Sándor
**Advent
a lágerben**

*Ó, gyere be, kicsi Jézus,
Ó gyere be, béke,
Hajszolt lelkem hajlékába,
Fáradt lábam, hajlott hátam
Bús Betlehemébe.*

*Nagyon rossz a világ most itt,
Zárva ajtó, ablak,
Mindhiába kopogtatnál,
Előkelőbb lakásokban
Aligha fogadnak.*

*Nem is nagyon hiszem, hogy jobb
Szállásod akadna,
Mint ez az én fáradt testem
Karácsonyi békét váró
Rozzant istállója.*

*Igaz, itt az idegenben
Elhagyatott, árva,
Kóbor kutyák vonítanak rá,
S hosszú puskák, szöges drótok
Állnak ajtajába.*

*Igaz, búval vert födelét
Komisz szél cibálja,
S nincsen semmi, semmi fény már
Hideg éjbe vakon néző
Két kis ablakába.*

*De az alázat szalmáját
Hintettem a földre,
S meleg párát lehel majd Rád
Tűrelmességem számara,
Jámorságom ökre.*

*Gyere bé hát, kicsi Jézus,
Karácsonyi béke!
Rozzant testem kis ablakán
Hadd tekintsen ki az öröm
Meleg lámpafénye.*

Minden jót az új esztendőben!

Az ember már csak olyan lény, hogy a holnaptól mindig a szebbet és a jobbat várja. Magam sem vagyok ezzel másként, ráadásul vallom, hogy a bizalom és a remény erőt kölcsönöz az embereknek az útkereséséhez, a cselekvéshez.

Vannak azonban az ember életében olyan pillanatok, amikor nehezen találja meg a remény és a bizalom fonalát, a kapaszkodót ahhoz, hogy a kilábalás útjára lépessen. Lapunkban az elmúlt hónapokban többször is szóltunk arról, mennyire fontos számunkra, hogy működő iskolánk vannak, de rámutattunk arra is, működtetésük egyre nehezebb, egyre nagyobb erőfeszítéseket igényel biztosítani, hogy gyermekeink szülőfalujukban, a megszokott környezetünkben tanulhassanak. A csökkenő diáklétszám az alkalmazott normatív támogatás – „fejkvóta” – következtében automatikusan a támogatás összegének csökkenésével járt, holott a fenntartási költségek – gáz-, víz-, villanyáram-szolgáltatás és hasonlók – folyamatosan nőttek. Minthogy országos jelenségről van, bízunk abban, hogy az oktatási tárca vezetői és a parlament is olyan megoldásokat keres – például a finanszírozási rendszer átalakítása, amiről lehetséges megoldásként maga a miniszter

is beszélt -, amelyek által megmaradhatnak a vidéki kisiskolák, illetve a teljes szervezetségű, de kevés diáklétszámú oktatási intézmények. Sajnos, nem ez történt, kelemetlen karácsonyi ajándékkal leptem meg a parlament december eleji szavazásával a településeket – és az iskolájukért aggódó pedagógusokat, szülőket és tanulókat: úgy határozták meg a minimális diáklétszámot egy-egy osztály megnyitásához és működtetéséhez, hogy az 1-4. osztályos kisiskolákba legalább 50, a teljes szervezetségűbe pedig minimum 110 tanulónak kell járnia ahhoz, hogy önkormányzati hatáskörben maradjon az iskoláról a döntés joga. Ha kevesebb a diák, csak a minisztérium külön engedélyével működhet tovább az oktatási intézmény. Aki ismeri a csütörtöki iskolákban kialakult viszonyokat, tudja, nálunk az utóbbi helyzet állt elő, vagyis: iskolánk fennmaradása a minisztérium jóakaratótól fog függeni.

Bízni és reménykedni kell, hogy kiutat találjunk. A törvénymódosítás csak 2015-ben lép hatályba, addig saját kezünkben van iskolánk sorsa. Hiszem, hogy összefogással – falunk lakóival és a szomszédos falvakkal közösen keresve a megoldást – megtaláljuk a megoldást, még ha nehéz lesz is.

Lapunkban gyakran írtunk az európai

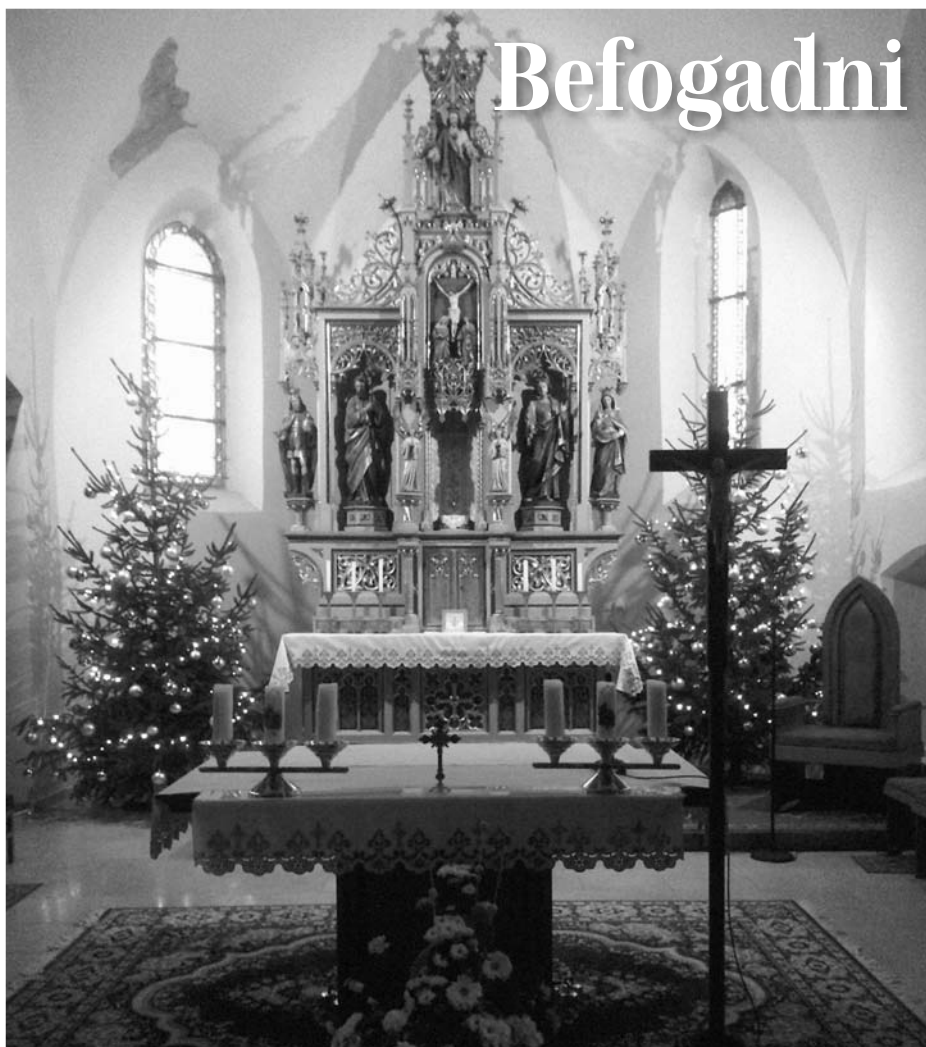
uniós pályázatokról, hiszen falunkban az elmúlt években csaknem 3,5 millió eurós beruházást, fejlesztést valósítottunk meg a különböző alapokból elnyert pénzből. Ugyanakkor országosan a támogatások merítése rendkívül alacsony. Bízunk hát abban, hogy újabb és újabb pályázati lehetőségekkel próbál segíteni a helyzeten a kormány, s akkor 2012 után mi is benyújthatjuk újra óvodánk teljes felújításának a tervzetét. Nem írtak ki ilyen pályázatot, s mert végéhez közeledik a 2007-2013-as programozási időszak, alighanem egy rövidebb szünet következik, amíg beindul az új, a 2014-2020-as költségvetési időszak. De bízunk kell, hogy cselekvőképeseink legyenek: ez esetben a remény forrása a Környezetvédelmi Alap lehet, merthogy annak pályázatai nem függenek össze az uniós programozási időszakokkal, ott írhatnak ki olyan pályázatot, amely által elérhetjük célunk: óvodánk teljes felújítását.

Hinni, remélni kell a szebb, jobb holnapban! Falunk lakossága éveken át joggal várta el a helyi képviselőtestülettől, hogy tesz valamit az úgynevezett öreg iskoláért, hogy megmenti az omladozó épületet és megszüpítve hasznossá teszi a falu számára. Évek sokaságába telt, amíg végül sikerült megszerezni az épület tulajdonjogát, s bár az egészségügyi minisztérium nem járult hozzá, hogy a polgármesteri hivatal szándékai szerint egészségügyi központot alakíthassunk ott ki, az épület megújult. Igaz, nem a falu tulajdonaként és beruházásával, de az épület megújult, s immár nem a „szégyene”, hanem éppenséggel büszkesége, az egyik leglátványosabb létesítménye a község központjának. Vállalkozói inkubátorház lett, s én hiszem, hogy sok helyi és szűkebb régióknak, a Felső-Csallóköz fiataljának, kezdő vállalkozójának ad majd otthont, tanácsokat, segítséget, és ez által – bízunk benne – a megmentett öreg iskola új funkciót kapott épülete hozzájárulhat működő iskolánk megmentéséhez is.

Bízunk és reménykedjünk!

Minden jót az új esztendőben!

Óry Péter polgármester

Befogadni

Jézust...

Kedves csallóközsütörtöki lakók, szeretett testvéreim!

A Hit éve, amelyet még nyugalmazott XVI. Benedek pápa hirdetett meg, és amelyet Krisztus Király ünnepén fejeztünk be, azért volt, hogy megerősödjünk a hitünkben és abban az elhatározásban, hogy a mi Urunkat kövessük életünk útján. A keresztény ember számára a legfontosabb képesség, hogy a földi javakat meg tudja osztani másokkal. Karácsony az az időszak, amikor emlékezünk arra, hogy Jézus kisgyermekként született erre a földre. Az ünnepek alatt próbálunk kedvesek lenni embertársainkkal, apró ajándékokkal szerzünk egymásnak örömet. Karácsony tehát az ajándékozás ünnepe is. A legnagyobb ajándék azonban az, ha meg tudjuk osztani a földi javakat a rászorulókkal, akik segítséget szenvednek. Ferenc pápa is sok kijelentésében buzdít erre – segíteni a rászorulókon, együtt érezni a szegényekkel. Csak így lehetünk jobb em-

berek és jobb keresztények. Mert az igaz keresztény jele? Az, hogy szívében magát Jézus Krisztust hordozza. Ezzel kapcsolatban nagyon megérintett egy karácsonyi történet, amelyet szeretnék most veletek megosztani:

„Egyszer régen egy távoli országban élt egy álmodozó fiatalember. Arról álmodozott, hogy egyszer nagyon okos lesz. Történt egyszer, hogy miközben álmodozott, egy új csillagot fedezett fel. Ez az új csillag a legfényesebb - gondolta, ez jelezte számára az új király születését. Szerette volna felajánlani szolgálatait az új királynak. Útra kelt hát, hogy megkeresse. Miközben a csillag vezette, azon gondolkodott, mivel ajándékozhatja meg az új királyt. Nem volt egyebe, csak egy udvari bolondok által hordott sapka, egy csengettyűje és egy virágszála. Úgy gondolta, mindez jó lesz ajándékba az új királynak. Útnak indult hát. Első éjszakáját egy szegényes kunyhóban töltötte. Itt egy béna gyermeket talált, aki sírt, mert nem

tudott játszani a többi gyermekkel. Neki ajándékozta hát udvari bolond sapkáját, mert úgy látta, neki nagyobb szüksége van rá, mint a királynak. A gyerek fejére tette a sapkát, és boldogan elmosolyodott. Ez a pillanat a fiúnak felért egy köszönettel. A második éjszakán a csillag egy gyönyörű palotába vezette. Itt egy vak gyermek lakott, s mert nem játszhatott a többiekkel, sírt. A gyerekeknek ajándékozta csengettyűjét. S miután a harangjáték megszólalt, a gyermek boldogan felnevetett. A fiúnak ez ismét felért egy köszönettel. A harmadik éjszaka a csillag egy kastélyba vezette. Itt egy süket gyermek várta. Ő is sírt, mert nem tudott játszani a többi gyerekkel. Neki a virágot ajándékozta oda, és ő is boldogan mosolygott, miután a kezébe vette. A fiú ismét nagyon boldog volt. Ekkor már mindenét szétszította, így nem maradt, amit a királynak ajándékozhatott volna. Jobb lesz, ha visszafordulok – gondolta. Mikor azonban felnézett az égre, úgy tűnt neki, a csillag talán még fényesebben ragyog, mint valaha. Ekkor egy utat látott a mező közepén, amely egy istállóhoz vezetett. Az istálló előtt találkozott a három királlyal és a pásztorokkal. Ők is az új királyt keresték, aki a jászolban feküdt, mint újszülött. Mária segélykérőn rájuk pillantott. József az állatokat etette, a többiek az ajándékokat tartották. Mária nem tudta hova tenni kisdédét, ezért a fiú karjaiba tette. Ekkor világosodott meg a fiú számára, hogy nem véletlenül osztotta szét ajándékait, az udvaribolond-sapkát, a csengettyűjét és a virágot, mert így vált befogadóvá az isteni bölcsességre.

A történet tanulsága, hogy csak akkor tudjuk befogadni szívünkbe Jézust, ha sikerül megszabadulni a földi javakhoz való ragaszkodástól és a háttérbe tudjuk szorítani saját énünket.”

E történet szellemében kívánok mindenkinek áldott és békés karácsonyt, és hívom Önöket templomunkba, hogy találjunk közösen időt Jézus születésének megünneplésére a közös szentmisék alkalmával.

Masicza Róbert plébános

Milyen volt a búcsúzó év képviselőink szerint?

Az évek fordulói mindig jó alkalom arra, hogy az emberek visszatekintsenek az elmúlt hónapok eseményeire, egyúttal megfogalmazzák, mit is várnak az új esztendőktől. Szerkesztőségünk úgy döntött, három rövidke kérdéssel lehetőséget ad helyi képviselőinknek, osszák meg nézeteiket, véleményüket falunk lakosságával, hiszen a „nagypolitika” döntésein túl az ő munkájuk is hatással van kisközösségünk életére. Válaszaikból állítottunk össze olvasóinknak egy csokorralót, bízva abban, hogy a közelgő ünnepek alatt vagy között gondolatébresztő olvasmánnyal tudunk szolgálni. Íme hát a kérdések és a válaszok:

- Milyennek ítéli meg az éppen búcsúzó évet, mi az – pozitív és negatív értelemben egyaránt –, ami elvárásai szerint alakult vagy változatlan maradt a község és egyéni életében?

Németh Róbert: Lehet, túlzóak voltak elvárásaim, ezért beszélek csalódással az ország gazdasági helyzetének alakulásával kapcsolatban. Igaz, a nagy számok tükrében még mindig a gazdaság bővüléséről beszélhetünk, de üteme csökkenő tendenciát mutat, ez pedig azt eredményezi – s ez törvényszerű –, hogy az emberek életére szinte nincs semmilyen pozitív hatása. Nincsenek új munkahelyek, alig nőnek a bérek, s hadd ne soroljam. Ugyanakkor sok gazdasági elemzővel egyetértve én is úgy látom, a kormány és a parlament év végi döntései nem javítják, hanem éppenséggel rontják a vállalkozói környezetet, az pedig a közeljövőt tekintve sem kecsegtet semmi jóval.

Tomanovič Rita: A 2013-as a korábbiakhoz hasonlóan eseménydús, pörgős volt. Sajnos rohanó világban élünk, egyre kevesebb időnk jut egymásra, az embereket gazdasági és szociális gondjaik kötik le. Ugyanakkor községünkben nem volt olyan hónap ebben az évben sem, hogy ne vehettünk volna részt valamilyen közösségi

rendezvényen, vagy baráti-családi összejövetelen. Sok volt a kerek évforduló, amelyekről kellőképpen megemlékeztünk, ez viszont jó. Családom életében a legnagyobb boldogságot első unokánk megszületése hozta a búcsúzó évben.

Nagy Anaklét: Ahogy mondani szokás, „hideget-meleget” is hozott a búcsúzó esztendő, ami nemcsak rám vonatkozik, baráti, ismeretségi köröm is ezt élte meg. Nekem egészségi gondjaim voltak, másoknak munkahelyi, megint másoknak éppenséggel megélhetésiek. Összességében mégis pozitívan értékelem a múltó évet, ami első sorban abból fakad, hogy az általam vezetett Csallóközsüörtöki Önkéntes Tűzoltó Testület méltóképpen tudta megünnepelni kerek évfordulóját, ráadásul az ünnepséggel párhuzamosan falunk központja is megszépült a felújított Szent Flórián-szobor és a köré kialakított parkocska által.

Puss Lajos: A 2008-ban kirobbant válság óta minden évben abban bíztunk, hogy már elértük a mélypontot, s onnét már csak felfelé vezethet az út. A 2013-as év is ilyen volt: én őszintén hittem, hogy az erős mandátummal rendelkező kormány hatékony intézkedésekkel rukkol elő, s elindulhatunk felfelé a lejtőn. Nem ez történt, lassul a gazdaság fejlődése, stagnál a munkanélküliség, romlik az emberek közérzete. Sajnos, azt hiszem, jogos minden megfogalmazott panasz.

Kállay Károly: Az ember mindig jobbat vár, s nincs ez másként ezekben a napokban sem, hiszen nemcsak az óévet búcsúztatjuk, hanem készülünk az újra, a vélhetően szebb évre. Tény azonban, hogy a válság továbbra is szorítja Európát, benne Szlovákiát és a mi falunkat is. Ennél is sajnálatosabb, hogy az ország költségvetésének az alakulása azt sejteti, nem a búcsúzó 2013-as esztendő volt az utolsó válságos év. Stagnál az ország gazdasága, nem javul a szociális helyzet, alacsonyak a bérek, nő az infláció, a félelem a munkahely elvesztésétől, ami negatívan

hat a lakosság közhangulatára. Marad a bizakodás a szebb jövőben.

Veréb Erzsébet: Nem úgy alakultak a búcsúzó évben az események, ahogy én azt vártam, sőt, talán úgy is fogalmazhatnék, hogy nem hozott semmi jót 2013, s ha mégis, csak nagyon keveset. Számomra különösen fájdalmas látni, hogy egyre szegeyebbek és kiszolgáltatottabbak a családok, illetve tudni, hogy kilátásaik sem jók. A kormányzó erők az ígért biztonság helyett a teljes bizonytalanságot nyújtják. A helyi önkormányzat is egyre kevesebb pénzből kénytelen gazdálkodni. Ez esetben legfeljebb az a pozitívum, hogy nem adósodott el a község, talpon maradtunk sok más – esetenként szomszédos – településsel ellentétben.

Kiss Ferenc: Az elmúlt év sem hozta el a Kánaánt, sem az emberek, sem az állam és községünk életében. Számomra mégis a legnagyobb csalódást a megyei választás hozta, amely bebizonyította, az emberek közömbössé váltak a politika iránt, és nem járultak az urnákhoz. Elkeserítő volt látni, hogy megint csak a hatalmon lévő politikai erők által támogatott emberek profitáltak ebből a választói közömbösségből. A tanulság? Úgy nem lehet változtatni sorsunkon, hogy nem élünk alkotmányos jogainkkal! Ugyanakkor a falu a szűkülő körülmények között is tette a magáét, s összefogva civil szervezetekkel, önzetlen emberekkel, a fejlődés útján maradt – hogy mást ne mondjak, megszépült a falu központja a felújított szoborral és a parkkal, s az Óvoda utcai vízelvezetést is meg tudtuk oldani.

- Milyen változásokat, eseményeket tart említésre méltónak a falu, Csallóközsüörtök életében, s mi az, ami az Ön szempontjából méltánytalanul nem kapott kellő figyelmet?

Németh Róbert: A faluban az óvoda felújításán kívül sikerült elérnünk céljainkat,

külön öröm számomra, hogy méltóképpen tudtuk megünnepelni tűzoltóink jeles évfordulóját, s ennek emléket is állítani a felújított Szent Flórián-szoborral és a körülötte kiépített parkkal. És arra is büszke vagyok, hogy sikerült felújítani kultúrházunk tetőszerkezetét és megszerelni kistermét. Csak remélni merem, hogy ezt a munkát folytatni tudjuk.

Tomanovič Rita: Lehet, hogy a sikeres kis változásokat nem értékeli kellőképpen az emberek, pedig olykor többet jelenthetnek a falu életében, mint a nehézkes és hosszadalmas, ráadásul nagy anyagi terhekkel járó beruházások. Mindenesetre: az utóbbira a falunak nincs lehetősége. Amire viszont nagy szükség lenne falunkban, az egy orvosi rendelő és gyógyszerár kialakítása. Bízunk a jövőben!

Nagy Anaklét: Válságos időket élünk, nemcsak az állam szegény, a községi költségvetés is pengeélen táncol. Ennek fényében nem hiszem, hogy bármit is elmulasztottunk volna, lassan épül, szépül falunk, sőt, ha kellett – mint a „nagy víz” után – pluszberuházást is megvalósítottunk az Óvoda utcai árokrendszer kiépítésével.

Puss Lajos: A körültekintő költségvetési gazdálkodásnak köszönhetően falunkban talán jobb a helyzet, mint országosan, továbbra is gazdagodunk: megszerült a faluközpont, fejlesztettük a sírkertet, a stadiont. Amit fájlok, hogy az óvodát és a kultúrházat nem sikerült felújítanunk, de talán jövőre erre is lesznek megfelelő pályázatok, s aztán elmondhatjuk, „ami késik, nem múlik”.

Kállay Károly: Nehéz körülmények között dolgozott a községi hivatal és a képviselőtestület, a költségvetési terv betartása érdekében kiadáscsökkentő intézkedéseket kellett hoznunk úgy, hogy a polgároknak nyújtott szolgáltatások színvonala ne csökkenjen. Az ország számtalan települése került olyan helyzetbe, hogy gazdaságilag ellehetetlenült, s bizony, csak a közszolgáltatások szűkítése által tudott talpon maradni – ez ránk nem vonatkozik. Ami a leginkább hiányzik falunknak, az a nagyobb beruházások lehetősége, mert itt lenne az ideje az óvoda, a kultúrház és a közvilágítás teljes felújításának is.

Veréb Erzsébet: Ellentmondások vannak bennem a kérdés kapcsán: a nehézségek ellenére épül, szépül a falu – a központja, a sírkertje, a stadionja, látványos az öreg iskola felújítása -, ellenben a szívem csücske lenne a kultúrház, hogy legyen szellemi otthona falunknak – de arra nem írtak ki pályázatot, nincs hát pénz. Rengeteg szép rendezvényünk is volt, ellenben sorban maradnak el a korábban nagysikerű bálók, vagyis az embereknek nincs pénzük, idejük a felszabadult szórakozásra, s ez nem jó.

Kiss Ferenc: Az előző kérdésre válaszolva már szóltam néhány sikeres akcióról, sajnos, nagyobb beruházásokat az általános gazdasági helyzet nem tesz lehetővé, ezt minden gondolkodó ember megérti. Szeretnék viszont a Hírnök hasábjain köszönetet mondani a falu lakosságának a türelméért, és elnézést kérni a kellemetlenségekért, amelyeket az öreg iskola felújítása miatt szenvedtek el. Úgy gondolom azonban, a felújítással sikerült visszaadni az épületnek az őt megillető patinát. Egyben szeretném bejelenteni, hogy a MÉREY Polgári Társulás februárban tervezi a vállalkozói inkubátorház megnyitását, és várja azok jelentkezését, akik szeretnék igénybe venni szolgáltatásait. Remélem, az erőfeszítések meghozzák gyümölcsüket, és segíteni tudunk a helyi vállalkozások fejlődésében.

- Az idei év tapasztalatai alapján mit vár az új esztendőből, illetve mit kíván a falu lakosságának és családjának, önmagának az új esztendőben?

Németh Róbert: Nem vagyok túlságosan optimista a jövőt illetően, főleg az ország gazdasági kilátásait tartom siralmasnak. Ennek ellenére – vagy éppen ezért – alapvetően egyéni boldogulást kívánok polgártársaimnak, azt, hogy az új év hozzon nekik lelki békét és sikereket.

Tomanovič Rita: Boldog, békés új esztendőt kívánok szeretteimnek, barátaimnak, közeli és távolabbi ismerőseimnek és falunk minden lakosának. Természetesen a legfontosabbat sem hagyhatom ki, a jó egészséget. Higgyék el, nem elcsé-

pelt frázis, hogy a legfontosabb dolog az egészség.

Nagy Anaklét: A 2014-es évre azt kívánom mindenkinek, hogy legyen erejük és kitartásuk céljaik eléréséhez, s hogy a terveiket, vágyaikat elérjék! Vagyis ahogy őseink fogalmaztak: bort, búzát, békességet!

Puss Lajos: Szlovákia gazdasága nyitott – ez néha jó, máskor meg nem az. Én abban bízom, hogy 2014-ben a jó oldala mutatkozik meg ennek a helyzetnek, hogy Európa nagy gazdaságai lendületbe jönnek, s húzzák majd magukkal Szlovákiát is – ami nemcsak a makrogazdaságnak segít majd, hanem lecsapódik a társadalomban is, azaz javul az emberek életminősége. Ezt kívánom falunk lakosságának, és még jó egészséget mindenkinek! Mert ahogy mondani szokták: ha egészség van, minden más baj orvosolható.

Kállay Károly: Hiszem, hogy sikerül megtartanunk a polgárainknak nyújtott szolgáltatások minőségét, s remélem, a jelzett beruházások egy részét is meg tudjuk valósítani. Ezen felül kívánok mindenkinek egyéni és munkasikereket, boldogságot és békességet az új évben.

Veréb Erzsébet: Optimizmust kívánok lakosságunknak, olyan közérzetet, amely által újra kinyílnak az emberi szívek, és megtaláljuk polgártársaimmal együtt az egymáshoz vezető utat. Járulékként kívánok mindez mellé sok jó egészséget és boldogságot, békességet.

Kiss Ferenc: Én úgy látom, a politikusokat csak addig érdeklik a polgárok, amíg szavazataikra számítanak. Tehát mi az új évben is csak magunkra számíthatunk, s jó lokálpatriótaként kell tennünk közös dolgainkat. Az Európai Unióban jövőre új programozási időszak kezdődik, reméljük, lesznek olyan pályázatok, amelyeket az önkormányzatok is megcélozhatnak, s az eddigiehez hasonlóan erre a forrásra építhetjük nagyobb léptékű fejlesztéseinket. Ennek reményében kívánok áldott, békés ünnepeket mindenkinek, de főleg jó egészséget az új esztendőben, mert az egészség a legnagyobb kincs ebben a civilizációs betegségekkel és stresszel telített világunkban.

Feldolgozta: Neszméri Sándor

Diákjainkat dicsérjük

A Csallóközsütörtöki Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola kevés diákot számol. A napokban elfogadott közoktatási törvénymódosítás az osztálylétszám alsó határáról bizony nem kedvez a kis létszámú intézményeknek. Pedig a családi nevelés, a diákok ismerete, a felmerülő gondok tapintatos megoldása éppen az ilyen kis közösségekben a leghatékonyabb.

Ugyanakkor az sem mellékes, hogy ez a családi légkör nemcsak az oktatás minőségét tudja szolgálni, hanem a nevelési folyamat hatékonyságát is. Iskolánk a tanítás mellett sokszínű tevékenységgel büszkélkedhet, amelyből ízelítőül bemutatok egy szeletet.

Szeptemberben papírsárkányokkal díszítettük fel a folyosót, amelyeket versenyre készítették kisdíákjaink. A versenyben is helyt álltak, de sokkal izgalmasabb és fel-emelőbb látvány volt a közösségben elvégzett alkotómunka.

A Romák színes világa rajzversenyen nagyon jól szerepeltünk, országos szinten első helyezettek lettünk.

Októberben a turistakör keretén belül az Öreg-Dunánál jártunk. A hulló levelek színpompás látványa mellett élveztük a gyaloglást, közben a beszélgetést. Találtunk kiszáradt folyami kagylókat, amelyeket a kézműves körön dekorációra használtunk, használunk majd fel.

Idén két csapatunk indult a mosonmagyaróvári történelmi versenyen. A színvonalas megmérettetésen a „nagyok” 20 csapatból a második helyen végeztek, a kisebbek csapata pedig különdíjat kapott. Diákjaink lelkesen készültek a versenyre idén is, bár az ismerős, 1848-49-es szabadságharc témája az 1956-os eseményekre változott, s melynek feldolgozása sok energiát, tanulást igényelt. Büszkék vagyunk rájuk, hogy ilyen szép eredményt értek el, s hogy képviselték iskolánkat Magyarországon, hiszen az iskolai teendőkön kívül vállalták a sok munkával járó feladatot. A verseny alatt meglátogatták az 1956-os forradalom és szabadságharc színhelyeit, hogy a mai gyerekek is átérezzék, megértsék az akkori

események fontosságát, megőrizték és továbbadják a hősök emlékét.

Megtartottuk a „Tökjó” napot, amely nagyon izgalmasra sikeredett. Őszi tematikájú kézműves foglalkozáson, egy vetélkedőn vettek részt a gyerekek, a nap végére pedig a Főzőcske szakkör az iskolában készített igazi finomságokkal vendégelt meg bennünket.

November hagyományosan az anyanyelv hónapja nálunk, idén is többféle versenyt szerveztünk. A hagyományosnak mondható szavalóverseny, fogalmazási és helyesírási versenyen kívül egy vetélkedőt is rendeztünk, mely a mesék világába kalauzolta el tanulóinkat. Továbbá minden osztály egy faliújságot készített, mellyel az olvasás fontosságát, az irodalom kincseit kívántuk kiemelni. Fontos számunkra, hogy ápoljuk anyanyelvünket, s hogy megerősítsük diákjaink magyarságát, megőrizzük hagyományainkat, és büszkék legyünk a magyar nyelv szépségeire.

A napközi tevékenysége sem merül ki a leckék megírásával, minden héten érdekes elfoglaltságokkal tesszük szórakoztatóvá a délutáni órákat, mint például virsli sütés, kívánság-lámpások útra bocsátása, ügyességi versenyek, kézműves foglalkozások.

Az adventi időszak intézményünkben is a várakozás és a felkészülés jegyében zajlik. Koszorút és ajándékokat csináltunk, fogadtuk a Mikulást, és ünnepi műsorral készülünk a karácsony előtti utolsó tanítási napra. Így kívánunk minden diákunknak, tanárunknak és alkalmazottunknak békés boldog ünnepeket.

De jó volna játszadozó

Gyermek lenni.

Igaz hittel, gyermekszívvvel

A világgal

Kibékülni.

Szeretettelben üdvözülni.

(Ady Endre: Karácsonyi rege)

Tisztelettel: Végh Brigitta, igazgató

Vidám pénteki napközis napok

A péntek délutánok újabb és újabb meglepetést hoznak iskolánk a magyar napközijébe járó diákok számára. Már a hét első napjaiban a következő kérdéssel fordulnak hozzám: *Mi jót fogunk pénteken csinálni?* Ilyenkor közös erővel kigondolunk valami olyan programot, ami a lehető legtöbb tanulónak tetszik.

Egy ilyen péntek volt 2013. október 25., amikor „Gyere közénk” címen vidám délutánt szerveztünk. Kicsik és nagyok gyülekeztek az iskola udvarán, ahol a biztonsági előírások megbeszélésével kezdtük a napot.

Örültünk a napsütésnek, mert így a sportversenyeket kellemes időben tudtuk megvalósítani. Volt toronyépítés, akadályverseny, szalagok és ruhacsipeszek gyűjtése, melyek lebonyolításában sokat segítettek a volt napközis diákok. Közben az udvar padja is megtelt az érdeklődő szülőkkel és kisebb gyerekekkel.

Legnagyobb sikert az öltöztető-vetkőztető versenyszám aratta. Ugyanis minden diáknak egy magáról levetett ruhadarabot kellett ráadni a saját csapatából kiválasztott másik diákra. Bizony, az utolsó ruhadaraboknál már segítségre volt szükség. Hogy miképp is nézett ki a felöltöztetett „áldozat”? Mint egy felállított madárijesztő, aki alig várja, hogy mihamarabb megszabaduljon ruháitól. A versenyszám ezzel nem ért véget, mert minden ruhadarabot egyenként le is kellett vetni. Míg a versenyek folytak, addig a legkisebbekkel a felső tagozatos diákok foglalkoztak. A versenyek célja a mozgás öröme, nem pedig az elért helyezés volt. Ezért mindkét csapat egyforma jutalomban részesült.

Talán hangsúlyoznom sem kell, vidám kacagás közepette indultunk befelé az iskola folyosójára, ahol a tisztálkodás után jöhetett a gyerekek kívánsága, a hot-dog, melynek előkészítésében nagy segítségemre voltak Bogár Olga, Fodor Éva és Valacsay Olga pedagógusok. A hot-dog mellé járt ketchup, illetve mustár is, ezután a gyerekek a szomjuk csillapítására finom málnát fogyasztottak. A szülőknek kávéval és

keksszel kedveskedtünk, amiben Iró Anikó segédkezett.

A megérdemelt uzsonnát egy kézműves foglalkozás követt - a már említett pedagógusok vezetésével. Lehetett készíteni macis könyvjelzőt, táncoló kiscicát vagy gesztenyemanót. Az ügyes kezű gyerekek teljesítményét édességgel jutalmaztuk. A legkisebbek közben rajzoltak, színezték vagy plüssfigurákkal és legóval játszhattak.

Ezek után jött a napközis délután fénypontja, a kíváncságlámpás feleresztése az iskola udvarán. Esti sűrűületben a gyerekek - örömteli zajongás közepette - kíváncsian figyelték a felfelé szálló lámpást, míg ki nem hunyt a fénye, és el nem tűnt a szemük elől. Ezen a délutánon nemcsak a gyerekeknek, hanem a szülőknek is lehetőséget nyújtottunk egy kis kikapcsolódásra, szórakozásra. Ugyanakkor betekintést is nyerhettek a napközi életébe.

A sikeres délután kapcsán köszönettel tartozunk támogatóinknak is: Németh Csaba és családja, Textil - Kállai Katalin, Trafik - Szelepcsényi Zsuzsanna, Emont pékség - Úszor, MTA Szülői Munkaközössége és alapiskolánk igazgatósága segítségével nélkül ugyanis sokkal nehezebb lett volna a lebonyolítás, szegényesebb a tartalom.

Együttal köszönjük minden kedves szülőnek, aki részvételével megtisztelt minket!

Varga Elvira, nevelőnő

Új évtizedet nyitottunk

A ma gyermekei lesznek a következő évek felnőttjei, ezért nem mindegy, hogyan neveljük őket, milyen értékeket adunk nekik át. Ezért bízom benne, hogy szeptember 21-én nemcsak új játszótér építést, hanem új évtizedet is nyitottunk a már hagyományos Vidám sulikezdecs névvel hallgató programunkkal. E két szó párosítása általában nem szokványos, nálunk mégis nagyon kellemes hangulatban telt, sok szép ceruzatartó, órarend és egyéb, a sulikezdecshez szükséges tárgy készült. Már többször beszámoltunk róla, hogy rendszeres baráti találkozókat szervezünk a légi kézművesekkel. Ennek köszönhetően októberben ismét látogatónak indultunk, célunk a légi őszi hagyományörző fesztivál volt. Itt 12 féle kézműves foglalkozás közül választhattak a gyerekek, több közülük, olyan volt, amelyet eddig még nem volt alkalmunk kipróbálni. Nagy türelemmel próbálkoztak a csipkeveréssel és a fafaragással, viszont a szövéshez már nagyon bátran ültek le a csütörtöki gyerekek. A fiúk körében a legnagyobb népszerűsége az íjászatnak volt. Októberben még egy nagyszerű programunk volt, mégpedig vendégül láttuk a Kuttyomfitty társulatot, amely az Eltáncolt

cipellők című műsort mutatta be. Ezzel a produkcióval nyitottuk a Pöttöm klub második évadát. Sukič Klára, a klub programfelelőse ígéri, hogy hagyomány lesz az igényes népmesére és népzeneire épülő bemutatókból. Novemberben a Márton-napi hagyományok ápolására épült játszótér foglalkozásunk. A gyerekek körében népszerű vetélkedőn a cél az volt, hogy játékos formában sajátítsák el a hagyományokat, Szent Márton életének történetét. Kilenc ügyességi és kreatív feladatot kellett megoldani a csapatoknak. Legnagyobb sikere a „jégenjárásnak” és a libatömésnek volt. A csapatok pontok helyett tallérokat kaptak, amit a vásárban el is költhettek. Helyi vállalkozók jóvoltából sok apró ajándék gyűlt össze. A találkozó nagy lakomával ért véget: a libazsíros kenyér mellé a nagymamák jóvoltából finom sütitket is kaptunk.

A decemberi ünnepváró foglalkozásunkon angyalkákat, asztaldíszeket és gyöngyfűző technikával fenyődíszeket készítettünk. Külön öröm számomra, hogy volt diákjaim vezették a foglalkozást. Mundi Józsi és Csóka Zsuzsa példája azt mutatja, hogy érdemes a gyerekekkel foglalkozni. Anyukáink is egyre aktívabbak, olykor foglalkozást vezetnek,

de másként is segítenek, mint Dániel Lívike vagy Kolláth Lubica, esetleg sütit sütnék és a segítőköt fuvarozzák, mint Horváth Eszter, Nagy Andrea és Kiss Szilvia.

A Pöttöm klubos foglalkozás számomra külön öröm, mert Klárka is volt diákom, az apró csemeték anyukái is, akik olyan odaadóan bánnak tündéri csemetéikkel, hogy szívderítő minden velük töltött pillanat. Decemberben is benépesült a pöttömökkel a terem, egy bábjátékot játszottunk el a Mikulás kesztyűjéről, valamint mézeskalácsot sütöttünk és díszítettünk, természetesen a legapróbbak is mindent kipróbálhattak. Technikailag is fejlődünk, hisz már egy éve működik a Facebook oldalunk, ahol friss információkat, valamint a foglalkozások képanyagát tekinthetik meg az érdeklődők. Ismét készül a gyerekek alkotásaiból, rajzaiból a 2014-es naptárunk, ezért a sok technikai és háttérmunkáért köszönet jár Bíró Valacsai Beátának.

De nem csak a naptárral, egyébként is a jövőbe nézünk. Íme, egy meghívó: az új évben január negyedikén tartjuk a Téli unaloműzés elnevezésű programunkat, vicces újévi vetélkedővel tarkítva, ahová minden kisebb és nagyobb gyereket sok szeretettel várunk. Végezetül minden tagunknak és valamennyi támogatónkak köszönetet mondva békés, boldog ünnepet kívánunk. **Sill Zsuzsa**

Együtt éltek a faluval

A csütörtökiek idej legemlékezetesebb rendezvényein – a falunapi eseményeken, illetve a helyi tűzoltók tisztelet parancsoló, 130. évfordulás ünnepségén – a korábbi években tapasztalt aktivitásával jelen volt a Vöröskereszt helyi szervezete is, együtt élt a faluval – kezdi beszélgetésünket a szervezet elnöke, Lazik Károly. „Amíg műsorok voltak a falunapon, egészségügyi szolgálatot tartottunk, a tűzoltók rendezvénysorozata alkalmából úgyszintén, ezen túl azonban a stadionban elsősegély-bemutatót is tartottunk, aminek nagyon jó visszhangja volt” – pontosítja mondandóját az elnök.

Nagyon sajnálja ugyanakkor az elnök, hogy az idén elmaradt a Vérdók Bálja, vagyis a szervezet általában októberben megtartott

zenés, vidám találkozója. Egyszerűen nem volt kellő számú érdeklődő a rendezvény iránt. Az okokat az elnök nem vizsgálta, csak emlékeztetett arra, hogy nem ez az első eset a falu életében, amikor érdeklődés híján elmaradnak a szórakozásnak szánt rendezvények. Annál nagyobb érdeklődés mutatkozott meg az egykori véradókkal és a Vöröskereszt helyi szervezetének korábbi vezetőivel megtartott közös találkozó iránt, amelyre november 17-én került sor. Az elnök szerint igen jó hangulatú beszélgetésen vannak túl a szervezet tagjai, azok, akik koruknál vagy egészségi állapotuknál fogva már nem lehetnek véradók, de megérdemlik az ifjabb nemzedék és az aktív véradók tiszteletét.

A humánus és a jótékony szellemében

teltek aztán a szervezet tagjainak napjai a decemberi hónapban. Folytatták azt a hagyományt, hogy a falu néhány idős polgárát, illetve egészségkárosult lakóját meglátogatják és egy kis karácsonyi csomaggal ajándékozzák meg, hogy érezzék: nem feledkeznek meg róluk sem, ők is fontosak a faluközösség számára. December 13-án pedig eredeti küldetésének tett eleget a Vöröskereszt, tagjai ugyanis ingyenes véradáson vettek részt – ezúttal is a pozsonyi Ružinov-kórházban, tekintettel arra, hogy a tömeges véradás autóbussz költségeit továbbra sem fizetik meg a szervezőknek, Csütörtökhöz pedig ez a transzfúziós állomás van a legközelebb. (A véradók névsora megtalálható lapunk Lexikon rovatában.)

A betlehemi láng mindenkihez szól

A Szlovákiai Magyar Cserkészsövetség szeptember 12-15-e között Bősön rendezte meg az Országos Akadályversenyt és az Elsősegélynyújtó Versenyt. Közel 120 cserkész gyűlt össze négy napra a bósi parkban, hogy bizonyítsa rátermettségét, tudását és ügyességét.

A versenyen a csütörtöki cserkészek is részt vettek. Pénteken az akadályversenyen a KÖLÖK kategóriában indultak: közel 20 kilométeres túrán ismerték meg a Csallóköz és a Duna árterének szépségeit, közben különböző állomásokon adhattak tanúságot cserkész tudásukról. Szombaton orvosok, mentőtisztek, egészségügyi dolgozók bevonásával valósult meg a II. Elsősegélynyújtó Verseny. A versenyzőknek többek között ismerniük kellett az újraélesztés szabályait, fel kellett ismerniük a szívinfarktus tüneteit, de gerincsérülést, medencetörést is el kellett látniuk. Szakavatott „bírák” pontozták a helyzetfelismerést és a csapatmunkát. A fiatalabb kategóriában Gál Viktória, Méry Fanni és Márk, valamint Hamar Ádám és Máté a második

helyen végeztek. Az idősebbek kategóriájában az első helyen Ravasz Tamás és Puss Adrián végeztek. Szívből gratulálunk a cserkészeink nagyon szép sikeréhez.

Október első hétvégéjén csapatunk aprajánagyja együtt tanyázott a cserkészházban. Szombaton egész napos túrán vettünk részt. A németsóki erdőn keresztül elszámtaltunk Erzsébetmajorba. Az erdőben egy jót számháborúztunk, megmáztuk az összes vadászt, napoztunk a tisztáson, miközben elfogyasztottunk az ebédünket. A cserkészházba délután öt órakor értünk vissza. Miután megvacsoráztunk, tartottunk egy „agyornát”: Hamar Tímea készített elő számunkra egy földrajzi vetélkedőt. A nap aztán az éjszakai bátorságpróbával ért véget. Októberben volt még egy közös akciónk a csákányi gyermekotthon lakóival is, a hónap 12. napján pedig ellátogattunk az erzsébetmajori tájházba, ahol érdekes kiállítás anyagát ismerhettük meg.

Szokásunkhoz híven cserkészeink karácsony előestéjén, 23-án betlehemi játékkal egybekötve hordják szét falunkban a szere-

tet és a béke lángját lakosainknak. A betlehemi láng a templomba is beköltözik, ahonét bárki vihet belőle otthonába. A betlehemi láng mindenkihez szól: arra tanít, hogy a békét és a szeretetet, ugyanúgy ahogy a lángot, embertől emberig kell továbbadni. A láng a karácsony szellemiségét szimbolizálja. Mutatja az utat nekünk, ahogy a csilag mutatta a pásztoroknak Jézus Krisztus születésekor. Óvni, táplálni kell, hogy ne aludjon ki, ahogy a békét és a szeretetet is az emberi szívekben.

Sukić Klára

Az adventi koncert igazi ünnep volt

A Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulása kapcsán falunk lakói talán már egyként tudják, hogy az őszi hónapokban munkánkkal advent és a karácsonyvárás hagyományainak ápolására és szellemiségének erősítésére koncentrálnak. A naptári ős azonban az idén egy jeles évfordulót tartogatott: szeptember 14-én emlékeztünk templomunk főoltára állításának 100. évfordulójára egy ünnepi szentmise keretében, utána pedig a temetőben az állíttató, Sill Jakabné Füle Zsófia és férje sírjának megkoszorúzására került sor – ezúttal hát ez az évforduló tette ki őszi aktivitásaink első állomását. És adakoztunk is: a falunkat ért rendkívüli zivatar megmutatta, hogy fel kell újítani a templom vízelvezető rendszerét, amihez társulásunk 1 780 euróval járult hozzá.

November aztán már szokásos rendezvé-

nyeink előkészítésével és lebonyolításával telt – ahogy a korábbi években polgártársaink megszokhatták. Minthogy falunk központjának adottságait kihasználva évekként elzöldült országos hírnévre tettünk szert legnagyobb természetes adventi koszorúnkkal, az idén sem akartunk szégyenben maradni. Előbb vaskonstrucióval megerősítettük a nagy adventi koszorú alapjául szolgáló élő sövényt, majd összefogással újra gyönyörűvé varázsoltuk – külön köszönet Németh Róbertnek a gyertyák felújításáért, Kiss Ferencnek, akik évről évre a fenyőágak javát adományozzák és mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy a nagy adventi koszorú immár hetedik alkalommal megcsodált alkotása, díszje falunknak. De azoknak is, akik részt vettek koszorúszentelő ünnepségünkön és hozzájárultak rendezvényünk méltóságjeljes hangulatához.

Közben karácsonyváró rendezvényeink közül megvalósult a kézművestábor, ahol nagyszülők, szülők, gyermekek a szokásos karácsonyi díszeket és adventi koszorúkat készítettek, december 15-én pedig a szintén szokásos karácsonyi vásárral folytatódott és az adventi koncerttel csúcsosodott ki társulásunk „őszi programkínálata”. Úgy érzem, joggal állítom, hogy a műsor – amelyben felléptek magyar iskolánk tanulói, Fodor Éva tanító néni vezetésével a helyi Daloskör, Puss Tamás, Fodor Péter, Rigó Mónika, idősebb és ifjabb Gasparik Ferenc, Horváth Imre, Molnár László és Mónika – igazi ünnepé varázsolta ezüstvasárnapunkat. A szép műsor emlékével kívánok társaságunk nevében áldott karácsonyt és boldog új évet csütörtöki polgártársainknak.

Nagy Tibor

Adventi idők

(A XIX. század végén és a XX. század elején) Az adventi idő a hajnali misék sajátos hangulatával köszöntött be. Eső jeles nap ebben az időben Szent Miklós ünnepe volt. A gyermekek számára csupa izgalom az ünnepet megelőző este (december 5.). A legkisebbeknek azért, mert a fenyítő „krampuszok” jöttek, a nagyobbaknak azért, mert szívesen részt vállaltak a kisebbek ijesztgetésében. Az utóbbi időben eltorzult formájában élt a régi szokás. Valamikor a jóságos, ajándékozó Miklós püspök mellett szerepeltek a virgáccsal fenyítő „krampuszok”, de Csütörtökben végül csak ezek maradtak meg ijesztő álarcukkal, hangoskodó, duhaj viselkedésmódjukkal. – Szokásban volt a gyermekek megajándékozása is a szülők részéről. Ezt még az ablakban elhelyezett cipőknek cukorral, csokoládéval való megrakásával is gyakorolták, emlékeztetőül arra, hogy Myra városának szent püspöke az ablakon keresztül dobta be az ajándékot az arra rászorulóknak.

Másik jeles nap volt adventben Szent Lúcia (Luca) ünnepe. Ennek a napnak előestéjén fehérbe öltözött, elfödött arcú nagylányok kezükben feszületet hoztak, ezt a házbelieknek meg kellett csókolniuk a fehérbe öltözött lány ezalatt tollsöprűvel megsimogatta a házbeli arcát. Ezalatt síri csöndben,

teljes szótlanságban maradt a látogató, és ismeretlenül, szótlánul távozott. – Az asszonyok Luca napján „tizenkét napot” raktak ki hagymagerezdekből, és így számították ki, hogy milyen időjárás lesz a következő év 12 hónapjában. Amelyik hagymagerezd szépen csírázott, a neki megfelelő hónap nedvességét jósták, amelyik lassan sarjadt, azt a jövőben száraz hónapnak vélték.

Karácsony előtt – a századfordulótól kezdve – a betlehemezés is szokásba jött. Távolabbi falvakból is jöttek, de csak gyér számban, falubeliek is jártak helyben és a környéken. Négyesötös létszámú csoportokról tudunk. Nálunk semmiképpen sem volt viruló népi szokás.

Sokkal átfogóbb, szinte az egész község gyermekeit érintő szokás volt karácsony estéjén a mendikálás (kéregetés). Talán nem tévedünk, ha a Náray által emlegetett, a tanítómester és diákjai részére biztosított gyűjtés emlékét látjuk benne vagy egyszerűen alkalmat az adakozó szeretet gyakorlására. A gyermekek kis csoportokba verődve, szinte minden házhoz betértek, az ajtó előtt karácsonyi énekeket énekeltek, majd az ajándékot (almát, diót, pénzt) elfogadva tovább mentek.

(Forrás - Sill Ferenc:
Csütörtök mezőváros históriája)

A mi kislexikonunk

Újszülötteink

Joezffy Tamás

(édesanya: Joezffy Tímea)

Patrik Minka

(rodičia: RNDr. Jozef Minka.

Mgr. Minková Borgulová Božena)

Mogrovicsová Dominika

(szülők: Mogrovics Marián, Hamarová Iveta)

Pájdalommal búcsuztattuk

Brosz Etel életének 91. évében

Varga Márta életének 81. évében

Lelkes Ferenc életének 64. évében

Rajčányi László életének 58. évében

Galovich Erzsébet életének 93. évében

Bejelentkeztek falunkba

Puss Mária Jányok

Magát Jozef Muránska Lehota

Poláková Martina Hviezdoslavov

Polák Tomáš Hviezdoslavov

Slobodová Dušana, Mgr. Pozsony

Bosboomová Júlia Pozsony

Elköltöztek falunkból

Hमारová Mária Hviezdoslavov

Krajčovič Ladislav Somorja

Krajčovičová Veronika Somorja

Véradóink

Csintó László, Hamar József,

Hamar Blanka, Lazík Károly, Lazík Hedvig,

Lengyel Judit, Lengyel Gábor,

Madarász György, Nagy Anaklét,

Nagy Norbert, Nagy Norbert /Betli/,

Podobek Judit, Puss Adrián, Puss Tamás,

Rózsa Lajos, Valacsay Róbert,

Vízent Péter és Zsigó Tamás

HÍRNÖK – a csallóközesütörtökiek lapja

Megjelenik: negyedévente, ingyenes kiadvány

Kiadja a Csallóközesütörtöki Községi Hivatal

Vám tér 1, 930 40 Štvrtok na Ostrove, IČO: 305 731

Felelős kiadó: Őry Péter polgármester

Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor

E számunk munkatársai voltak: Feketevízi Erika, id. Kállay Tamás, Mgr. Masicza Robert, Nagy Tibor, Sill Zsuzsanna, Sukič Klára, Varga Elvira, Végh Brigitta

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád

Nyilvántartási szám: EV 4427/11, ISSN: 1338-8258

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán, felfogadási napokon adhatják le olvasóink.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtčanov

Vychádza: štvrtročne, nepredajný výtlačok

Vydáva Obecny úrad Štvrtok na Ostrove

Mýtné nám.1, 930 40 Štvrtok na Ostrove, IČO: 305 731

Zodpovedný vydavateľ: Péter Őry starosta

Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri

Na tomto čísle spolupracovali: Erika Feketevízi, Tomáš Kállay st., Mgr. Robert Masicza, Tibor Nagy, Zsuzsanna Sill, Klára Sukičová, Elvira Varga, Brigitta Végh

Technický redaktor: Árpád Németh

Evidenčné číslo: EV 4427/11, ISSN: 1338-8258

Pripomienky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte Obecného úradu v stránkových dňoch.

Mindig hiányzott valami

„Én még ilyen szerencsétlen szezonkezdést, amilyen az idei kiírás őszi része volt, nem éltem meg, pedig nem tegnap kezdtem el foglalkozni a focival” – csóválja a fejét id. Kállay Tamás, amikor a csütörtöki felnőtt focicsapat enyhén szólva sem megnyugtató szerepléséről kérdezem. „Az utolsó fordulót követően fellapoztam feljegyzéseimet és minden hozzáférhető jegyzőkönyvet, igazából akkor döbbsentem rá, hogy csapatunk az őszi folyamán két egymást követő mérkőzésen sosem tudott egyazon felállásban szerepelni. Kezdetben sérülések akadályozták ebben a csapatot, olyan játékosaink is voltak, akik hetekre kiestek a felkészülésből és a játékból, aztán meg kiállítások „tizedelték” sorainkat. Most ne firtassuk, hogy mikor volt indokolt vagy éppen megkérdőjelezhető a játékevezető döntése, a tény az, hogy igazából szétesett a játérendszerünk, az edzői koncepciót a kialakult helyzethez kellett igazgatni, és ez lett az eredmény” – magyarázza az elnök.

A vezetőség is értékelte már az évad első felét, s olyan döntés született, hogy az

év végéig elbeszélgetnek a játékosokkal, egyfelől tudni szeretnék, hogyan látják ők a csapat szereplését. Másrészt meg azt, milyenek a szándékaik a jövőt illetően, készek-e a további munkára, hiszen a falu szurkolószerege „az eddigénél többet érdemel”, s a csütörtöki futballhagyományok is azt követelik, hogy az együttes minimum a jobb középmezőnyhöz tartozzon. Ugyanakkor kiértékeltek az edző, Rastislav Kunc munkáját is, amelyben komolyabb kifogásolnivalót nem találtak, vagyis neki bizalmat szavaztak a munka folytatásához.

„Nem rossz ez a csapat. Az említett gondok ellenére is sok esetben vívták ki a fiúk a nézők elismerését, olykor az ellenfelek vezetői is elismerték, tetszetős a játékunk, csak az eredményesebb szerepléshez, a több szerzett ponthoz hiányzott mindig valami” – állítja a sportklub elnöke.

Aztán a fiatalabb utánpótlás csapat (15-17 éves játékosok) iránt érdeklődöm, amely Fél község neve alatt a pozsonyi III. ligában szerepel. „Tizennégy játékosunk játszik a csa-

patban, közülük mindössze négy 16 éves, a többi fiatalabb. Ebben a korcsoportban az egy, másfél évnyi különbség a fizikai erőt illetően óriási előnyt jelent, s minthogy a pozsonyi csapatok esetében zömmel a korosztályból kifutó 17 éves játékosok szerepelnek, a tízcsapatos mezőnyben megszerzett kilencedik hely szerintem jó eredmény, ráadásul szinte hétről hétre erősödik a csapat, néha kimondottan tetszetősen játszik. Számunkra rendkívül fontos, hogy a srácok együtt maradtak, hogy játszanak, hogy nem fordítottak hátat a sportnak. De azért is fontos szereplésük, mert nem titkolt szándékunk, hogy erre a csapatra építjük majd a csütörtöki ifjúsági együttest, amelyet aztán benevezhetünk a dunaszerdahelyi járási bajnokságba” – dicséri a fiatalok lelkesedését és az edzők munkáját a sportklub elnöke.

Egyébként a Csallóközcsütörtöki Futball Klub – mint szervezet – januárban tartja tisztújító közgyűlését, azon is értékelni fogják a csapatok szereplését és döntenek a „hogyan továbbról”. **N.S.**

Eredményeink az őszi fordulóban

Kostolné Kračany – Štvrtek na/O	2:2
Štvrtek – Kráľovičové Kračany	1:1
Lúč na Ostr. – Štvrtek na Ostrove	4:1
Štvrtek na Ostrove - Baka	0:2
Baloň – Štvrtek na Ostrove	2:1
Štvrtek na/O – V.Blahovo	4:1
Štvrtek na/O - D.Štál	2:2
Okoč – Štvrtek na/O	2:
Štvrtek na/O – Vydrany	1:2
V.Meder B – Štvrtek na/O	1:0
Štvrtek na/O – Rohovce	0:0
Holice – Štvrtek na/O	1:3
Štvrtek na/O - Čenkovce	3:0
Blatná – Štvrtek na/O	2:1
Štvrtek na/O - M.Dvorníky	3:1

A bajnokság őszi fordulójának égeredménye

1	FK Baka	15	10	2	3	33:21	32
2	NAFC Veľké Blahovo	15	10	1	4	31:18	31
3	Družstevník Lúč n/O	15	9	3	3	34:17	30
4	FC Vydrany	15	8	3	4	33:13	27
5	Družstevník Dolný Štál	15	8	2	5	42:28	26
6	Družstevník Kráľovičove Kračany	15	7	3	5	20:20	24
7	Dynamo Blatná n/O	15	7	2	6	25:20	23
8	TJ Kostolné Kračany	15	6	4	5	29:22	22
9	Družstevník Holice n/O	15	6	3	6	27:29	21
10	SC Čenkovce	15	5	3	7	29:37	18
11	ŠK Rohovce	15	5	2	8	22:27	17
12	MFK Malé Dvorníky	15	4	5	6	23:33	17
13	FC Štvrtek n/O	15	4	4	7	23:23	16
14	Družstevník Okoč-Sokolec	15	5	0	10	29:42	15
15	Družstevník Baloň	15	4	0	11	27:51	12
16	MŠK Veľký Meder B	15	3	1	11	17:43	10

Legjobb góllövők: 5-gólos: Kurejko Marcel,
4-gólosok: Mészáros András, Klamo Tomáš, 3-gólos: Nagy Robert